

Boros Imre: Közműveink és ügyfeleik

2016 december 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az, hogy miként is érezzük magunkat a bűrünkben, az élet napos vagy árnyoldalát tapasztaljuk-e éppen, több tényező együttes hatásának eredménye

Adott esetben, ha úgy hozza az események kiszámíthatatlan alakulása, életérzetünk gyorsan meg is változhat. Nyilvánvaló, hogy érzésvilágunkat a leghosszabb távra az befolyásolja, hogy milyenek az anyagi körülményeink, azt érezzük, hogy a szükségleteink fedezetére szolgáló jövedelem rendre biztosított, vagy éppen ellenkezéleg,

időre (vagy éppen napi gyakorisággal) valamire le kell mondanunk, ami meglátásunk szerint dukálna nekünk. Vitan felül áll, hogy az anyagi biztonság tekintetében nagy elrehaladást értünk el az utóbbi fél évtizedben, amit a fogyasztás minden korábbit felülmúló növekedésében mérhetünk, az egyszer napi közfogyasztási cikkekkel felül egészen a tartós szükségleti cikkek, mint lakás vagy gépjárművek vásárlása vagy éppen a szabadidő egyre színvonalasabb eltöltése terén. Aggódunk az ország sorsáért sem kell, mert mindez nem hitelekbe, hanem megtermelt új értékbe, jövedelemből történt. Ebben a kedvezőre változott helyzetben érdemes egy pillantást vetni azokra a tényezőkre is, amelyek mégis napi bosszúságokat okoznak, és keserőséget vegyítenek az életörömböbe, azzal az igénnyel, hogy esetleg lehet tenni ezek elhárítása érdekében. Az emberek hajlamosak ugyanis az ilyen apró-cseprő bosszúságok miatt a felelősséget az aktuális kormányzatra hárítani. Kezdjük mindjárt a kereskedelemmel.

Elszaporodtak a burkolt áremelések, főként azon áruk területén, ahol az elállító hazai élelmiszermulti, vagy a terméket külföldi gyártásról szóló címkével hozzák forgalomba, és multi kereskedelmi lánc forgalmazza. Hazánkban a közönség ugyanis évtizedek óta hozzászokott bizonyos kiszereleési sztenderdekhez. A sör félliteres palackban és korsóban dukál, nem négydecis adagokban, és természetesen nem szép csendben megemelt egységárral. Egy zacskó tehéntúró már nagyanyáink idején is félkilós és nem négyszázötven grammos kiszereleésben megszokott, hogy csak két példát említek. Vegyük figyelembe, hogy az élelmiszerekkel kapcsolatos kiadások ma még a legnagyobb hányadát képezik a havi háztartási költségvetésnek. Vásárolni élelmiszert napi gyakorisággal szoktunk, tehát gyakran bosszankodhatunk. Nem lenne szerencsés, ha a hazai multi kereskedelmi láncok a vásárlókon fognák meg azt a pénzt, amelyet a többlet alkalmazotti bérek miatt hamarosan kifizetni kényszerülnek. A második legnagyobb kiadási csoportban, a lakhatással kapcsolatos költségek területén főként a közműszolgáltatásoknál a helyzet ennél sokkal lehangolóbb. Példákat szigorúan korlátozott számban csak olyanokat hozok, amelyek szűk családi körben vagy közeli szavahívet baráti körben történtek. Feleségem egy meghalt rokontól házrészét örökölt.

Bejelentettük a változást, és mivel a lakrész a haláleset után már nem volt lakott, kértük, hogy ennek megfelelően állapítsák meg a gáz és az áram vélelmezett fogyasztását. A kérés többször eljutott hozzájuk írásban, de csak rendületlenül küldözgették a számlákat a régi vélelmezett fogyasztás alapján, és kikapcsolással fenyegettek. Az ingatlant hónapokkal ezelőt már el is adtuk, a tulajdoni átírás is megtörtént, az új tulajdonos az ingatlant le is bontotta, és láss csodát, nemrég megjelent egy újabb „fizetetlen számla”, álomnagy összeggel. Aki azt gondolná, hogy az ügyfelekkel csak a „csúnya multinacionális” szolgáltatók bánnak így, nagyon téved. A hazai tulajdonú szolgáltató is átvette a gyakorlatot, a módszereket és valószínűleg a reklamációkat intéző személyzetet is. Legutóbb fokozott gondozást igénylő édesanyám Zalaegerszegeen bekerült egy alkalmas szolgáltatásokat nyújtó otthonba. A gázszolgáltatót kértük, hogy ne kapcsolja ki a gázt, hanem számoljon fel havi ötven köbméter fogyasztási átalányt.

Egy ideig rendben is voltak a dolgok, majd egyszer csak több mint háromszor akkora számlák jelentek meg, amit a tényleges fogyasztás egyáltalán nem indokolt. A szolgáltató önkényesen több mint háromszorosára emelte az átalányt, aminek a fogyasztás a közelébe sem kerülhetett még „elméletileg” sem. Az otthonban, ahol ezt elmondtam, mosolyogva közölték, hogy ez a szolgáltatónál sztenderd eljárás azoknak az esetében, akik otthonba kerülnek, mondván, a rokonok úgyis kifizetik. Ejtjenék még néhány szót az ügyfélfélesztési technikáról is.

Az ügyfélszolgálati irodában kilenc ügyfélablak található. Kettőben nem ült senki. Kettőben ültek, de ki volt írva, hogy zárva, további kettőben csevejt folytatott egymással a két alkalmazott. Háromban ültek ügyfelek is. Amikor én kerültem sorra, azt a választ kaptam, hogy az átalányfogyasztást a számítógép adja meg, és az soha nem téved. (A gázóra viszont ennek az ellenkezőjére gyűzött meg.) Egy barátom telkén még évtizedekkel ezelőt – természetesen tulajdonosi hozzájárulás nélkül – átvezették az áramot, amit a tulajdonos kénytelen volt hosszú évekig tűrni, ám építkezni akart, és a vezeték útban volt. Kérte a multinacionális szolgáltatótól a vezeték áthelyezését. Intézkedés helyett jött neki egy kövér számla az áthelyezés várható költségeire. Évekig tartott a hercehurca, míg végül valami költségébe mégis került a barátomnak az ügy a legalaposabb jogi okoskodások ellenére, mert a honi jogszabály a multinak „fűtült”.

A sort végtelenségig lehetne folytatni, napi szinten esnek rémtörténetek, de nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy ezeket a bosszúságokat – amelyek, valljuk be, időnként nagyon elrontják a kedvünket – a jónép a kormány kontójára írja, és részben talán nem is téved. Folyamatossá kellene tenni a fogyasztó érdekeinek védelmét, a szolgáltatói sztenderdek ellenőrzését, mert ezen adott esetben sok múlhat. Ráférne egy kis átvizsgálás arra a törvénycsomagra és az abból származtatott különféle rendeletekre, amelyet 1995 karácsonya előtt tett a ballib kormányzat a karácsonyfa alá, amit a hazai fogyasztók büntetésként, a frissensült „külföldi” energetikai szolgáltatók viszont valódi karácsonyi meglepetésként foghattak fel, beleértve a nyolcszázalékos profitgaranciáról

szóló passzusokat. Jókedvünk érdekében ez nem nagy kérés.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
